

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Пловдив, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20225001000640 по описа за 2022 година

Производство по чл. 258 и сл. от ГПК.

Повод за образуването е изходяща от „Ф.К.Р.“ ООД, ЕИК *****, П.
въззивна жалба против постановеното по т. дело № 130/2021 г. по описа на П.
окръжен съд, решение № 260146 от 06.06.2022 г., с което на основание чл.
517, ал. 3 от ГПК е прекратено търговско дружество „Ф.К.Р.“ ООД, ЕИК
*****, **** и същото е осъдено да заплати на М. А. Ч., ЕГН, *****,
**** с фирма „М. Ч. - В. **“, ЕИК ***** сумата от 680 лв. съдебни
разноски.

В жалбата се изложени съображения за неправилност на решението,
иска се неговата отмяна и постановяване на друго отхвърлящо иска.

Въззиваемата страна с отговора оспорва основателността на жалбата.

Съдът след запознаване с акта предмет на обжалване и събраните
доказателства намери за установено следното:

На 25.02.2021 г. в П. окръжен съд е постъпила изходяща от М. А. Ч.,
ЕГН, *****, **** в лично качество и като Едноличен търговец с фирма
„М. Ч. - В. **“, ЕИК ***** искова молба насочена против „Ф.К.Р.“ ООД,

ЕИК *****, П..

В обстоятелствената част на същата са изложени твърдения, че с решение № 37 от 19.01.2018 г. постановено по т.дело № 497/2017 г. по описа на П. окръжен съд, решение № 136 от 10.05.2018 г. постановено по в.т. дело № 145/2018 г. по описа на ПАС и определение № 183 от 21.03.2019 г. постановено по т. дело № 2268/2018 г. по описа на ВКС лицето Р. Д. Д. било осъдено да заплати на ищеца общо сумата от 15 020 лв.

За събиране на вземането било образувано изп. дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ П.Н., рег.№ *** на КЧСИ.

С решение по т.дело № 379/2017 г. по описа на П. окръжен съд Р. Д. Д. бил осъден да заплати на ищеца и сумата от 11 230 лв.

Издаденият въз основа на решението ИЛ бил присъединен към изп.дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ П.Н..

В хода на изпълнителното производство за обезпечаване събирането на вземанията били наложени запори върху дружествените дялове на Р. Д. от капитала на „Ф.К.Р.“ ООД.

По отношение на капиталът е споменато , че бил разделен на дялове с обща стойност 1 000 000 лв., от които Р. Д. притежавал такива на стойност 690 000 лв.

От страна на длъжника Д. не било предприето нищо във връзка с погасяване на задълженията му. Това наложило ищецът в качеството си на взыскател да поиска от ЧСИ да насочи изпълнението по реда на чл.517 ГПК към дяловете на длъжника в ответното дружество. По тази причина по изп. дело било депозирано изявление вх.№ 12372/14.09.2020 г. до „Ф.К.Р.“ ООД за прекратяване на участието на Р. Д., което с уведомление изх.№ 11104/12.10.2020 г. на ЧСИ П.Н. било връчено на „Ф.К.Р.“ ООД.

В предвидения в чл.517, ал.3 ГПК тримесечен срок задълженията на длъжника Д. не били заплатени. Това наложило с молба вх.№ 00805/15.01.2021 г. взыскателят да поиска от ЧСИ да го овласти да предяви иск за прекратяване на търговското дружество. На 22.01.2021 г. ЧСИ Н. издала Постановление, с което овластила взыскателя да предяви иск за прекратяване на „Ф.К.Р.“ ООД.

На база изложеното е отправено искане до съда за прекратяване на

дружеството.

С отговора на исковата молба от страна на ответника се оспорва наличието на елементите от ФС обуславящи предявяването на иск по чл. 517, ал. 3 от ГПК. Тези твърдения се базират на становището, че лицето предявило иска по чл. 517, ал.3 от ГПК е ЕТ М. Ч. с фирма „М. Ч. - В. ***“, ЕИК *****, а не лицето/гражданина М. А. Ч.. В тази връзка се сочи, че на ответното дружество не било връчено изявление по чл. 517 от ГПК изходящо от Едноличния търговец. Посочено е, че физическото лице/гражданина/ М. Ч. пък не бил взискател /кредитор/ с признато по съдебен ред вземане.

В ДИМ е посочено, че Едноличния търговец с оглед действащото законодателство няма самостоятелна правосубектност. Оспорени са твърденията, че волеизявленията в изпълнителното производство не изхождат от ищеца и т.н.

В отговора на ДИМ от ответното дружество отново са изложени доводи за липса на процесуална легитимация. В тази връзка е посочено, че в правния мир съществува субекта Едноличен търговец М. А. Ч. с фирма „М. Ч. - В. ***“, а не субекта М. А. Ч. действащ и като Едноличен търговец.

По същество на спора е оспорена редовността на връчването на поканата за доброволно изпълнение, както и на останалите съобщения по изп. дело адресирани до длъжника ФЛ, респ. до ответното търговско дружество. По тази причина се твърди, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 517, ал. 3 от ГПК. Излагат се и доводи, че това е така и поради приложимост на разпоредите на чл. 454, ал.1 от ГПК с оглед погасяване на 20 % от вземането на взискателя и поето задължение от длъжника за погасяване на по 10 % от същото всеки месец.

Съдът след събиране на поисканите от страните и относими към спора доказателства е постановил и решението предмет на обжалване.

В него е направен извод за наличие на предпоставките на чл. 517, ал. 3 от ГПК за предявяване на иска, т.е. за наличие на активна легитимация и допустимост на същия.

Прието е също, че липсват данни за погасяване на вземането и е направено заключение за основателност на исковата претенция.

Недоволно от решенето е останало ответното дружество.

В се говори за постановяване на решението в нарушение на материалния и процесуалния закон и несъобразяване на същото с житейските правила и представените по делото доказателства. Изложени са доводи, че ищецът не е носител и титуляр на вземания по отношение на дружеството и по отношение на собственик на капитала в това дружество.

Във връзка с пренесения пред ПАС спор е нужно да се спомене, че възможностите за предявяване и уважаване на иск за прекратяване на дружество от вискател по изпълнително дело с оглед наложен запов на дял от търговско дружество са уредени в чл. 517 от ГПК.

В ал. 1 е посочен начина на извършване на самия запов, а в следващите две алинеи са описани действията, които следва да бъдат предприети в зависимост от това дали делът, срещу който е насочено изпълнението е на ограничено или неограничено отговорен съдружник, а в четвъртата действията в случаите, при които изпълнението е насочено срещу всички дялове в дружеството.

От съдържанието и на трите алинеи е видно, че изпълнението върху дял от търговско дружество по принудителен ред е възможно след ПРЕКРАТЯВАНЕ на дружеството от съда. То пък е възможно при наличие на описани в отделните хипотези предпоставки, като и в трите се изисква съдия изпълнител да ОВЛАСТИ вискателя да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване.

Съответно в хипотезите на ал. 2 /изпълнение срещу дял на неограничено отговорен съдружник/ овластяването е предшествано от изискване да се констатира наличието на условията на чл. 96, ал.1 от ТЗ, да се връчи на дружеството и на останалите неограничено отговорни съдружници от страна на изпълнителя на изявлението на вискателя за прекратяване на дружеството и изтичане на 6 месеца от това връчване.

В хипотезата на ал. 3 /изпълнение върху дял на ограничено отговорен съдружник/ то е предхождано от изискването съдебният изпълнител да връчи на дружеството изявлението на вискателя за прекратяване участието на длъжника в дружеството и изтичане на три месеца от същото.

Правомощията на съда по същество във връзка с тези искове са в общи линии идентични. Така и в двата случая законодателят е предвидил, че условие за отхвърлянето им е удовлетворяване вземането на вискателя от

длъжника, като в ал. 3 е посочено и алтернативно условие - изпащане от дружеството на вискателя на принадлежащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 от ТЗ.

При липса на тези предпоставки е посочено, че съдът прекратява дружеството, което подлежи на вписване в ТРРЮЛНЦ и е основание за започване на производство по ликвидация. Последното е нужно защото в рамките на същото е възможно определяне на ликвидационен дял при условията на чл. 271 от ТЗ и създаване на възможност за удовлетворяване на вискателя по изпълнителното дело в рамките на същия.

На база изложеното за състава на ПАС следва извод, че първо е нужно да се провери са или не са налице предпоставките за предявяване на иска за прекратяване т.е. дали в патримониума на ищеца се е породило правото на иск.

На пръв поглед това ще е така ако е издадено от съдебния изпълнител постановление овластяващо вискателя да предяви иск за прекратяване. То само по себе си не подлежи на самостоятелен контрол, което налага съставът, пред който е предявен искът да даде и отговор на въпроса има ли предпоставки за издаването му, т.е. дали същото е законосъобразно.

То ще е такова, когато са налице следните условия:

- имаме започнало изпълнение насочено срещу дял на ограничено отговорен съдружник в търговско дружество,
- от страна на съдебния изпълнител е връчено на дружеството изявлението на вискателя за прекратяване участието на длъжника в същото и
- когато от това връчване до издаване на постановлението са изминали три месеца.

В случая от представение по делото доказателства, а и от данните по партидата на ответното дружество в ТРРЮЛНЦ е безспорно образуването на изп. дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ П.Н..

Повод за образуване на същото са два изпълнителни листа, които са приложени на стр. 37 и 38 от настоящето дело.

Единият е издаден въз основа на решение по т. дело № 379/2017 г. по описа на П. окръжен съд за осъждането на Р. Д. Д. да заплати на М. А. Ч. сумата от 5 230 лв. и сумата от 6000 лв. направени деловодни разноси пред

ПОС и пред ПАС.

Другият изпълнителен лист е издаден въз основа на решения по т. дело № 497/2017 г. по описа на ПОС, в.т. дело № 145/2018 г. по описа на ПАС и определение по т. дело № 2268/2018 г. по описа на ВКС за осъждането на Р. Д. Д. да заплати на М. А. Ч. лично и в качеството му на ЕТ с фирма „М. Ч. - В. **“, ЕИК *****, разноси в общ размер от 15 020 лв. направени разноси в производствата пред трите съда.

Безспорно видно от вписванията по партидата на ответното дружество е, че върху притежаваните от Р. Д. Д. 6 900 дяла на обща стойност от 6 900 лв. от капитала на ответното дружество по изп. дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ П.Н. са наложени запори, които са вписани в ТРРЮЛНЦ на 25.04. 2019 г. и 18.08.2020 г.

Съответно на 13.10.2020 г. са предприети действия по връчване на изявление на вискателя за прекратяване на участието на длъжника в дружеството на управителя на същото съобразно вписванията по партидата му. Той е отказал получаването му. Отказът е удостоверен от длъжностното лице извършващо връчването. Това с оглед разпоредбата на чл. 44, ал.1 от ГПК прави същото редовно.

Предвиденият от законодателя 3 м. срок, след който съдебният изпълнител може да овласти вискателя за предявяване на иск за прекратяване на дружеството изтича на 13. 01. 2020 г. Постановлението за овластяване е издадено на 22.01.2020 г

Това прави така предявеният иск допустим. Във връзка с това становище на съда следва да се посочи, че вискателят по изпълнителното дело, т.е. кредитор на съдружника, чиито дялове в ответното дружество са запорирани е физическото лице М. А. Ч. по простата причина, че в дейността си като Едноличен търговец той няма самостоятелна правосубектност с оглед разпоредбите на ТЗ. В случая посочване на обстоятелството, че лицето действа и като ЕТ не променя изложеното по- горе и не прави действията му недопустими, а просто конкретизира, че вземането се е породило в патримониума му във връзка с извършвана дейност като търговец.

Така предявеният иск е не само допустим, но и основателен по простата причина, че по делото от страна на ответното дружество не са ангажирани доказателства за извършено погасяване на вземанията от длъжника Р. Д. Д.,

респ. такива, че дружеството е изплатило на вискателя припадащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 от ТЗ.

Не са ангажирани и доказателства, че изп. дело е било спряно при условията на чл. 454 от ГПК и по тази причина не са били налице предпоставките за издаване на постановлението за овластяване и т.н.

Изложеното сочи, че по делото следва да се постанови решение за прекратяване на ответното дружество. В този смисъл е и актът на ПОС и то ще следва да се потвърди, дружеството ще бъде осъдено да заплати направените от ищеца в настоящето производство разноси в размер на 500 лв.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по т. дело № 640/2022 г. по описа на П. окръжен съд, решение № 260146 от 06.06.2022 г., с което на основание чл. 517, ал. 3 от ГПК е прекратено търговско дружество „Ф.К.Р.“ ООД, ЕИК *****, **** и същото е осъдено да заплати на М. А. Ч., ЕГН, *****, **** с фирма „М. Ч. - В. ***“, ЕИК ***** сумата от 680 лв. съдебни разноси.

ОСЪЖДА „Ф.К.Р.“ ООД, ЕИК *****, **** да заплати на М. А. Ч., ЕГН, *****, **** сумата от 500 лв. направени разноси за производството пред ПАС.

Решението може да се обжалва в 1 месечен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____